

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 10 maja 2017 r. – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/António da Silva Rodrigues

(Sprawa C-243/17)

(2017/C 256/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Strona pozwana: António da Silva Rodrigues

Pytania prejudycjalne

- 1) Od którego dnia oblicza się czteroletni okres przedawnienia przewidziany w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95 ⁽¹⁾ w wypadku naruszeń jednorazowych (nieciągłych lub niepowtarzających się)?
- 2) Czy w wypadku naruszenia nieciągłego lub niepowtarzającego się zastosowanie ma uregulowanie zgodnie z którym „w przypadku programów wieloletnich okres przedawnienia w każdym przypadku biegnie do momentu ostatecznego zakończenia programu”?
- 3) Czy zastosowanie ma również zasada przewidziana w art. 3 zgodnie z którą „upływ terminu przedawnienia następuje najpóźniej w dniu, w którym mija okres odpowiadający podwójnemu terminowi okresu przedawnienia, jeśli do tego czasu właściwy organ władzy nie wymierzył kary” w wypadku programu wieloletniego czyli że również wskazany w tym przepisie okres ulega przedłużeniu do dnia zakończenia wieloletniego programu?
- 4) Czy wyrażenie „w przypadku programów wieloletnich okres przedawnienia w każdym przypadku biegnie do momentu ostatecznego zakończenia programu” oznacza że:
 - a) do przedawnienia nigdy nie dochodzi przed ostatecznym zakończeniem wieloletniego programu?
 - b) bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu przez czas trwania programu czyli do jego ostatecznego zakończenia po czym jego bieg rozpoczyna się od owego momentu?
 - c) termin przedawnienia nadal biegnie i w konsekwencji, mimo że chodzi o wieloletni program przedawnienie może nastąpić przed ostatecznym zakończeniem programu jeśli w międzyczasie upłynął dany termin?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1995, L 312, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Cádiz (Hiszpania) w dniu 12 maja 2017 r. – Moisés Vadillo González/Alestis Aerospace S.L.

(Sprawa C-252/17)

(2017/C 256/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Cádiz

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Moisés Vadillo González

Strona pozwana: Alestis Aerospace, S.L.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sprzeczna z dyrektywą 2010/18/UE⁽¹⁾ jest taka wykładnia art. 37 ust. 4 E.T. [kodeksu pracy] (zgoda na przerwę w świadczeniu pracy w wymiarze jednej godziny dziennie do czasu, kiedy dziecko ukończy dziewięć miesięcy), zgodnie z którą, niezależnie od płci każdego z rodziców, uprawnienie to nie powinno przysługiwać temu, kto składa wniosek pozostając w zatrudnieniu, jeżeli drugie z rodziców jest bezrobotne?
- 2) Czy treść art. 3 dyrektywy 2006/54/WE⁽²⁾ mającego na celu zapewnienie pełnej równości mężczyzn i kobiet w życiu zawodowym stoi na przeszkodzie takiej wykładni art. 37 ust. 4 E.T., zgodnie z którą, jeżeli pracownik będący mężczyzną jest zatrudniony, nie jest on uprawniony do tej przerwy w przypadku, kiedy jego żona pozostaje bezrobotna?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylająca dyrektywę 96/34/WE (Dz. U. 2010, L 68, s. 13)

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przedrządowana) (Dz. U. 2006, L 204, s. 23)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Rotterdam
(Niderlandy) w dniu 15 maja 2017 r. – Sandd BV/Autoriteit Consument en Markt**

(Sprawa C-256/17)

(2017/C 256/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Rotterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sandd BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Markt

Przy udziale: Post NL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 2 dyrektywy 97/67/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług w wersji zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE⁽²⁾ z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych (dyrektywy pocztowej) należy interpretować w taki sposób, że można na jego podstawie wyciągnąć wniosek, iż krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze winny przewidywać, że operator(-rzy) świadczący usługę powszechną prowadzi(-dzą) odrębne rachunki w swoich wewnętrznych systemach rachunkowości, tak aby wyraźnie odróżnić każdą usługę i produkt, które wchodzą w zakres usługi powszechnej, od tych, które nie wchodzą w ten zakres, czy też na podstawie tego przepisu można jedynie wyciągnąć wniosek, że w ramach takiego systemu rachunkowości należy być w stanie wyodrębnić, z jednej strony, usługi i produkty składające się na usługę powszechną, i, z drugiej strony, usługi i produkty, które się na nią nie składają?
- 2) Czy art. 12 zdanie pierwsze i tiret drugie dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług w wersji zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych (dyrektywy pocztowej) należy interpretować w taki sposób, że cenę każdej poszczególniej usługi składającej się na usługę powszechną należy ustalać w taki sposób, by odzwierciedlała ona koszty?